

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ קסטלו בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר אדי לכנר

תובע עידן גורן

נגד

נתבעת א.מ קסטלו בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה קטנה על סך 34,000 ₪ לפיצוי בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק
שידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" / "חוק הספאם").
2. התובע הינו אדם פרטי בעל עסק למוצרי טיפוח במקצועו. הנתבעת הינה חברה בעלת
מסעדה ומקום בילוי בשם הקסטלו.
3. התובע טוען כי קיבל מהנתבעת כ-50 מסרונים באמצעות הודעות SMS לאורך תקופה של
חצי שנה אשר גרמו לו למטרד. התובע טוען כי מסרונים אלו כוללים דברי פרסומת
שמטרתן לעודד ולקדם את עסקיה של הנתבעת או לעודד את התובע להוציא כספים בדרך
אחרת, על אף שהתובע לא נתן את הסכמתו לכך. התובע טוען כי מסרונים אלו נשלחו בניגוד
לסעיף 30א לחוק. בנוסף טוען התובע כי על אף שביקש להסיר את עצמו מרשימת התפוצה,
המשיכה הנתבעת במשלוח הודעות פרסום.
4. מוסיף לטעון התובע כי מסרונים אלו נשלחו ממספרים שונים ולכן נוצר קושי לעקוב מהיכן
נשלחה ההודעה ועל כן צירף לכתב התביעה ראיות של משלוח מעל ל-30 מסרונים אשר
נשלחו ע"י הנתבעת.
5. הנתבעת טוענת כי ברשימת התפוצה נמנים רק אותם לקוחות אשר נתנו את הסכמתם
להיכלל בה. הנתבעת טוענת כי התובע רכש את מספר הטלפון שברשותו מאדם אחר. ככל
הנראה אותו אדם, נרשם לשירות הדיוור האישי של הנתבעת ועל כן סברה כי המסרונים
הנשלחים למספר שברשות התובע נשלחים בהסכמתו.

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ קסטלו בע"מ

תיק חיצוני:

6. הוסיפה לטעון הנתבעת כי התובע מעולם לא הסיר את הדיוור כמתבקש. הנתבעת טוענת כי התובע שלח הודעות "הסר" אולם ידע כי הודעות אלו לא הגיעו לחברת הדיוור והלכה למעשה, לנתבעת לא הייתה היכולת לדעת כי התובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה. הנתבעת מפנה למסרונים ששלחה לתובע וטוענת כי הייתה אפשרות לבצע את ההסרה באמצעות לחיצה על קישור ללינק אולם התובע נמנע מלעשות כן.
7. בדיון שהתקיים לצדדים ביום 16.05.2022, חזר התובע על גרסתו כי הנתבעת שלחה עשרות מסרונים אשר גרמו לו למטרד בניגוד לסעיף 30א לחוק. כמו כן, העיד התובע כי אין לו ולא היה לא כל קשר לנתבעת. ביחס לטענת הנתבעת כי התובע רכש מספר טלפון מאדם שככל הנראה נכלל ברשימת דיוור הנתבעת, העיד התובע כי מחזיק במספר טלפון מעל 20 שנה ועל כן לא ייתכן כי האדם ממנו רכש את המספר נכלל ברשימת הדיוור של הנתבעת. התובע חזר על גרסתו כי שלח הודעות "הסר" לנתבעת אולם המסרונים לא פסקו.
8. מנגד, העידה הנתבעת כי המסרונים ששלחה לתובע אינם מהווים דבר פרסומי. כמו כן, חזרה הנתבעת על גרסתה כי הייתה לתובע אפשרות להסיר את עצמו מרשימת הדיוור באמצעות לחיצה על הלינק שצורף למסרונים. משלא עשה כן, הנתבעת לא יכלה לקבל כל סימן המעיד על אי רצונו של התובע לקבל את המסרונים ולכן אין לו להלין אלא על עצמו.

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את שני הצדדים באתי לכלל דעה כי דין התביעה להתקבל בחלקה ואפרט טעמי בקצרה:
10. סעיף 30א לחוק קובע כי דבר פרסומי הוא "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
11. סעיף 30א(ב) לחוק אוסר על שיגור דבר פרסומי באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת.
12. הדעה הרווחת היא כי חוק הספאם נועד להתמודד עם תופעה לא רצויה של הפצה המונית של הודעות פרסומיות. הפצת הודעות פרסומיות עלולה לגרום למטרד ציבורי. הודעות אלו עלולות להכיל בתוכן מידע פוגעני, שקרי ובסופו של יום פוגעות בפרטיות הנמענים אשר קיבלו את ההודעות בניגוד להסכמתם (ת"צ (מחוזי חי) 14022-08-16 זיו גלסברג נ' מידע כנסים בע"מ).

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ קסטלו בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 13. דבר פרסומת פורש בפסיקות השונות של בית המשפט העליון לפי תכלית החוק ומטרותיו.
3 בשורה של פסקי דין, נקבע כי מדובר בהגדרה רחבה הכוללת מסרים שנועדו לשכנע את
4 הנמען לתקשר עם המפרסם או עם הגורמים המעוניינים לקדם את עסקיהם, וזאת בין אם
5 באופן ישיר ובין אם באופן עקיף. מתן פרשנות רחבה להגדרת המנוח "דבר פרסומת" נועדה
6 לחסום פרצות המאפשרות למפרסמים לקדם את עסקיהם באמצעים תמימים המאפשרים
7 להם בדרך כזו או אחרת לעקוף את החוק. (רע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ'
8 זיו גלסברג (נבו) 25.10.2017).

9
10 14. בעניינינו, התובע טוען כי הנתבעת שלחה כ-50 הודעות ספאם מתוכן צורפו לכתב התביעה
11 טענת התובע מעל ל-30 הודעות ספאם. לאחר עיון במסרונים שצורפו כראיות לכתב
12 התביעה, מצאתי כי לא מדובר ב-30 מסרונים כפי שטוען התובע אלא מדובר לכל היותר
13 בכ-21 מסרונים שצורפו לכתב התביעה, שכן חלק מהמסרונים הוגשו בכפל.

14
15 15. עיון במסרונים מצביע על כך כי מדובר במסרונים החוסים תחת הגדרת "דבר פרסומת"
16 לפי סעיף 30 לחוק. מדובר כאמור בכ-21 מסרונים אשר נשלחו בתאריכים שונים.
17 במסרונים ניתן להבחין בבירור כי הנתבעת מזמינה את הנמענים להגיע וליהנות מהופעות
18 של אמנים שהיא מארחת. למסרונים צורף קישור להזמנת מקומות אצל הנתבעת. התוכן
19 בין המסרונים כמעט וזהה לחלוטין כאשר בדרך כלל מתחלף השם של האומן שמגיע
20 להופיע אצל הנתבעת. אין חולק כי מדובר במסרונים בעלי אופי מסחרי כאשר המשותף
21 לכולם הוא התכלית לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת.

22
23 16. הנתבעת התבססה על טענת הגנה כי התובע או אדם שממנו רכש את מספר הטלפון נתנו
24 את הסכמתם להיכלל ברשימת התפוצה של התובעת. לא מצאתי כי יש ממש בטענה זו. לא
25 הוצגה בפני כל ראייה התומכת בגרסה זו. התובע העיד כי מחזיק במספר הטלפון שברשותו
26 למעלה מ-20 שנה ונוכח הזמן שחלף לא ייתכן כי האדם הקודם שהחזיק באותו מספר נתן
27 את הסכמתו להיכלל ברשימת הדיוור של הנתבעת. שוכנעתי כי גרסת התובע קרובה יותר
28 למציאות העובדתית ולכן דין טענת זו להידחות.

29
30 17. גם ביחס לטענת הנתבעת כי היחצ"ן שעבד מטעמה השיג את מספר התובע במסגרת עבודות
31 יחסי ציבור קודמות ועל כן שלח לתובע גם מסרונים בשם הנתבעת, דינה להידחות. הנתבעת
32 לא צירפה ראיה התומכת בגרסה זו. הנתבעת אף לא הזמינה את היחצ"ן להעיד על מנת
33 לתמוך בגרסתה.

34

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ קסטלו בע"מ

תיק חיצוני:

18. מהראיות שנפרסו בפניי, התובע שלח 4 הודעות סירוב. הודעה מיום 29.09 בשעה 18:39, הודעה מיום 22.07 בשעה 18:02 במסגרתה משיב להודעת הנתבעת "למה אתם לא מסירים אותי", הודעה מיום 30.05 בשעה 10:49 והודעה מיום 03.06 בשעה 18:09. התובע בחר לשלוח את הודעות הסירוב באותה הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת. הנתבעת טוענת כאמור כי למסרונים צורף קישור לינק להסרה ואילו היה התובע לוחץ על הקישור במקום לשגר הודעות הסרה חזרה לאותו מספר, הייתה לנתבעת היכולת להסיר את התובע מרשימת הדיוור ובכך להקטין את הנזק.
19. לא מצאתי כי יש ממש בטענות הנתבעת. הלכה פסוקה היא כי על הנתבעת היה לאפשר לתובע לשגר את הודעת הסירוב בכתב או באותה הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, והכל לפי בחירת הנמען. התובע כאמור בחר לשלוח את הודעות הסירוב באותה הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת מכאן שבקשת התובע להסרה התבצעה כדין ועל הנתבעת היה להסיר את התובע מרשימת הדיוור.
20. מעבר לאמור, הפנייה לקישור עלולה להכיל תוכנות זדוניות ומעלה חשש להפצה של ווירוסים שיזיקו למכשיר התובע עד לכדי אובדן מידע יקר ערך ופועל יוצא מכך גם לעלויות בניסיון לתקן את הנזק שנגרם. חשש זה מתעצם במיוחד כשהתובע כלל לא מכיר את הנתבעת כפי שהעיד בדיון.
21. על יסוד האמור לעיל, שוכנעתי כי המסרונים ששלחה הנתבעת לתובע מהווים דבר פרסומת כהגדרתו בחוק. מדובר במסרונים שנועדו לקדם את עסק הנתבעת, נשלחו לתובע בניגוד לרצונו והנתבעת לא חדלה במעשיה גם לאחר ששלח התובע את הודעות הסירוב.
22. בצד האמור, יש להביא בחשבון את העובדה שלא נסתרה כי הנתבעת נוהגת להקפיד על יישום מידי של הבקשות להסרה שנשלחות מנמענים אחרים, באמצעות לחיצה על קישור הלינק. כמו כן, התובע אף לא חלק על כך שאין תביעות רבות נגד הנתבעת וכי לא מדובר בנתבעת סדרתית אשר נוטה להתעלם מהוראות החוק אלא לכל היותר במעידה חד פעמית. בנוסף, התובע פירט בכתב התביעה תיעוד של עשרות מסרונים שנשלחו אשר נפרסו לתקופה של שבעה חודשים. התובע בדיון העיד כי הנתבעת במשך שנה שולחת לו מסרונים המכילים דבר פרסומת בניגוד לרצונו. אין חולק כי התובע המתין תקופה ממושכת בה צבר עשרות מסרונים במקום לנסות ולהקטין את הנזק.
23. בנסיבות אלו, דין התביעה להתקבל. סעיף 30א(י) לחוק קובע כי על כל הודעה המכילה דבר פרסומת, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ קסטלו בע"מ

תיק חיצוני:

1 1,000 ₪. לאחר ששקלתי את נסיבות העניין, את חומרת המטרד, את עידוד של הנמען
2 למימוש זכותו וכן את היקף ההפרה של הנתבעת ולאחר שהתחשבתי בעובדה כי הנתבעת
3 אינה נתבעת סדרתית הנוטה לזלזל בהוראות החוק, הגעתי לכלל מסקנה כי סכום הפיצוי
4 שישולם לתובע בעבור 21 הודעות יעמוד על סך של 500 ₪ עבור כל הודעה.

5

6 24. כמו כן, הנתבעת תישא בהוצאות משפט התובע בסך של 500 ₪.

7

8 25. סוף דבר, סה"כ תשלם הנתבעת לתובע סך של 11,000 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 ימים,
9 שכן אחרת יישא הצמדה וריבית פיגורים מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

10

11 26. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ב, 18 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

אדי לכנר, רשם בכיר

